

stanoveno, za jakých modalit se vrací poplatky zaplacené za povolení, jichž nebylo užito.

Dle správních spisů vychází žal. úřad z předpokladu, že jde o povolení na dovoz miner. oleje, resp. výrobků z něho. Pak ovšem byl úřad povinen žádost za odpis poplatku předepsaného za povolení dovozu, jenž nesporně uskutečněn nebyl, posuzovati dle speciálních předpisů, jimiž byl dovoz tohoto zboží upraven, totiž dle vl. nař. č. 139/23, jímž byla změněna vl. nař. č. 38/21 a č. 322/22. To však žal. úřad neučinil, nýbrž posuzoval věc dle všeobecných předpisů platných pro vrácení poplatků zaplacených za dovozní povolení, nepřihlížeje k speciálním předpisům platným pro povolení dovozu miner. olejů a výrobků z nich. Tento postup zakládá nezákonnost.

Č. 7862.

Stavební právo (Čechy): Stanovení nové stavební čáry pro projektovanou novostavbu předpokládá, aby úřad provedl ohledání na místě samém, k němuž nutno pozvati všechny ty, jejichž zájmů se vyměření stav. čáry dotýká.

(Nález ze dne 10. dubna 1929 č. 7169.)

V ě c: Václav Š. a spol. v B. proti zemskému správnímu výboru v Praze o určení stavební čáry.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Obecní zastupitelstvo v B. usneslo se dne 1. dubna 1927 na tom, aby regulační čára pro novostavbu Jana V. byla stanovena s budovou »Keramiky«, a aby toto usnesení bylo vyhlášeno. Dle zprávy měst. úřadu ve spisech založené přikročeno bylo k této úpravě reg. čáry z toho důvodu, poněvadž původní reg. čára byla vedena na žádost zastupce stát. drah ve vzdálenosti 65 m od koruny dráhy, ředitelství stát. drah povolilo však Janu V-ovi stavbu ve vzdálenosti 14,5 m od hranic dráhy; proto určilo ob. zastupitelstvo reg. čáru přímo na roh stavby cihelny č. p. . . . ve vzdálenosti 18 m od hranice dráhy.

Výměrem z 30. dubna 1927 zamítla osk námitky Václava Š. a spol. do tohoto usnesení z důvodu, že rekurenti změnou reg. čáry nebudou poškozeni, a poznamenala, že st-l Václav Š. sám svého času prohlásil, že připojí se k stanovisku dráhy, která však proti znění reg. čáry námitek nečiní. Další rekurs st-lů zamítl zsv nař. rozhodnutím.

O stížnosti uvážil nss takto:

St-l Václav Š. namítal při stav. komisi dne 18. února 1927 proti stavbě jednopatrového domu manželů V-ových, že stavba ta je projektována v jiné čáře než v oné, která určena byla pro sousední stavbu st-lovu, a žádal, aby i pro stavbu manželů V-ových byla dodržena ona »stavební regulační« čára, v níž i on byl nucen stavěti. Tento požadavek hájil V. Š. spolu s druhými st-li i v řízení instančním a domáhal se ve svém rekursu na zsv toho, aby obci bylo i v příčině stavby manželů V-ových uloženo dodržování reg. čáry stanovené v roce 1909.

Zsv zamítl rekurs st-lů z důvodu, že jde vlastně o stanovení nové stav. čáry pro stavbu Jana V., a že námitky st-lů proti jejímu určení jsou bezdůvodné, ježto čára ona byla řádně stanovena. Proti tomu namítá stížnost mimo jiné, že nová stav. čára pro dům manželů V-ových nebyla stanovena řádně, ježto nebylo o ní provedeno řízení dle § 19 stav. řádu za účasti st-lů. Poněvadž podle tohoto ustanovení je zapotřebí, aby vždy, kdykoli jde o určení stav. čáry, jež dosud stanovena nebyla, úřad předsevzal ohledání na místě samém, a povolal k němu všechny ty, jichž zájmů se vyměření čáry stavební dotýká, mohlo by určení nové stav. čáry pro stavbu manželů V-ových jen tehdy pokládáno býti za řádně provedené, kdyby jejímu určení bylo předcházelo řízení dle cit. zák. ustanovení. Poněvadž ve spisech není opory pro existenci tohoto předpokladu, bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 7863.

Zaměstnanci veřejní: I. Státní úředník na dovolené s čekatelným není ani podle zák. č. 103/26 v činné službě. — II. Státní úředník, který v den účinnosti zák. č. 103/26 byl na dovolené s čekatelným a který byl dán na trvalý odpočinek, aniž byl dříve k činné službě povolán, nemá nároku, aby jeho požitky po dobu dovolené s čekatelným ani na odpočinku byly upraveny podle zák. č. 103/26.

(Nález ze dne 10. dubna 1929 č. 7176.)

Prejudikatura: Boh. A. 7106/28 a j.

Věc: Ferdinand T. v O. (adv. Dr. Emil Lingg z Prahy) proti ministerstvu zemědělství o výslužné.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Žal. úřad přeložil výnosem z 30. prosince 1922 st-le jako vládního radu služby veterinární na dovolenou s čekatelným ve smyslu § 74 sl. prag. — — — —

Výnosem z 22. prosince 1925 vyslovil žal. úřad, že zamýšlí přeložiti st-le na trvalý odpočinek, ježto překročil 60. rok věku a dosáhl nároku na plné výslužné; proti tomu podal st-l námitky, zažádal však podáním ze 14. července 1926 sám o přeložení na trvalý odpočinek na základě zák. č. 103/26 a podáním z 12. října 1926 o převod do nových platů dle téhož zák.

Po té žal. úřad nař. výnosem dal st-le k jeho žádosti dnem 1. listopadu 1926 na trvalý odpočinek na základě § 79 služ. pragm. s tím, že žádosti o úpravu odpočivných požitků podle zák. čís. 103/26 po dohodě s min. fin. nevyhovuje, poněvadž st-l za účinnosti tohoto zák. nebyl již v činné službě.

Proti rozhodnutí z 20. října 1926, pokud jím žádosti st-lově o úpravu odpočivných požitků podle zák. č. 103/26 nebylo vyhověno, čelí stížnost, o níž nss takto uvážil:

Jak žal. úřad tak i st-l vychází z předpokladu, že st-l byl v den počátku účinnosti plat. zák. č. 103/26, to jest dne 1. ledna 1926 a dále ještě až do svého přeložení na trvalý odpočinek na dovolené s čekatelným. Stížnost opírá sporný nárok o názor, že zák. č. 103/26 se vztahuje i na